

РЕШЕНИЕ

№ 3990

гр. София, 17.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 01.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разглежда дело номер **8597** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145, ал. 2, т. 1 от АПК, във вр. с чл. 52, ал. 1, т. 4, чл. 68, т. 10, б. „а“ от Закона за водите /ЗВ/.

Делото е образувано по жалба на М. Г. А., в качеството си на земеделски производител, ЕИК [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк] „А“, ет. 2, ап. 6, чрез адв. Ц. С. – В., против решение № 126/24.07.2020 г. на зам. министъра на околната среда и водите, в което е обективиран отказ за издаване на разрешително за водовземане от повърхностен воден обект - язовир „А. С.“ с цел водоснабдяване за аквакултури на М. А. - земеделски производител.

Жалбоподателят счита отказа за незаконосъобразен, предвид липса на изискуемите материалноправни предпоставки за издаването му, както и че същият е неправилен, необоснован и постановен при съществени процесуални нарушения. Сочи се, че неправилно е постановен отказът, с оглед неправилното определяне на количествата вода, определени за водовземане и липсата на задължения към общ. бюджет, при липса на мотиви в оспорения акт в тази посока. Искане за отмяна на процесният отказ. В с.з. жалбата се поддържа от адв. В., която претендира разноска по делото по списък. Ответникът – зам. министърът на околната среда и водите, редовно уведомен, изразява становище чрез юриск. Н. за неоснователност на жалбата в писмени бележки и в с.з., претендира разноска за юриск. възнаграждение, прави възражение за прекомерност на адв. хонорар.

СГП, редовно уведомена, не участва в съдебното производство.

Жалбата е подадена в 14 – дневен срок от адресат на неблагоприятен административен акт, поради което е процесуално допустима.

В процесният акт се излагат следните факти:

Производството е образувано заявление, постъпило в Министерство на околната среда и водите (МОСВ) с вх. № ПВ-26/ 31.03.2020 г. от М. А. - земеделски производител (ЗП), с адрес: [населено място],[жк] „А“, ет. 2, ап. 6.

З. обективира искане за издаване на разрешително за водовземане от повърхностен воден обект - язовир по Приложение № 1 от ЗВ, а именно: язовир „А. С.“, с цел на водовземане: водоснабдяване за аквакултури. Заявеното водно количество е 25 л/сек при годишен лимит $776\,600\text{ м}^3$, с място на водовземане главен силов канал (ГСК) от ВЕЦ „Р. 1“ за захранването с вода на рибарник в УПИ 07661.31.18 от Главен силов канал (ГСК) след ВЕЦ „Р. 1“, язовирен район „А. С.“, е представен договор № 2ОИД-Х60В008/06.02.20 г., сключен между М. А. - ЗП и [фирма]. С писмо, вх. № ПВ-26/15.06.2020 г. на МОСВ, заявителят представя писмо, изх. № 90-В-954/12.06.2020 г. на [фирма]. Предприятие „Язовири и каскади“, съгласно което необходимите за рибарника количества в размер на $0.025\text{ м}^3/\text{сек}$ могат да бъдат отклонявани към рибарника от ГСК след ВЕЦ „Р. 1“ само в случаите, в които по него се провеждат води за електропроизводство, напояване и промишлено водоснабдяване в изпълнение на месечните графици по чл. 53 от ЗВ за ползване на водите от комплексните и значими язовири по Приложение № 1 от ЗВ, издавани от министъра на околната среда и водите.

Язовир „А. С.“ е изграден на река „Р.“, ляв приток на река Я., в землището на [населено място], с общ обем - 220.0 млн. м и мъртъв обем - 20.0 млн. м^3 .

ГСК започва от язовир „А. С.“ след ВЕЦ „Р. 1“ (разположена непосредствено след стената на язовир „А. С.“). Водите, които се подават по ГСК минават през ВЕЦ „Р. 1“ или когато централата не работи през байпасна връзка.

От язовир „А. С.“ посредством ГСК се извърша водовземане с цели: напояване, промишлено водоснабдяване, аквакултури, охлаждане и противопожарни нужди, съгласно издадени от министъра на околната среда и водите разрешителни, в т.ч.:

1. Разрешително № 003706/ 21.11.2005 г. с титуляр [фирма], с цел производство на електроенергия посредством ВЕЦ „Р. 2“ при разрешено $Q=10.3\text{ м}^3/\text{сек}$, годишен лимит 115 млн. м^3 и разрешен режим на водовземане - целогодишно, на подчинен на напояването режим;

2. Разрешително № 01440014/ 03.05.2010 г. с титуляр [фирма], с цел производство на електроенергия посредством ВЕЦ „П.“ при разрешено $Q=2.5\text{ м}^3/\text{сек}$, годишен лимит 115 млн. м^3 и разрешен режим на водовземане в извън напоителния сезон.

Органът счита, че придобитите права (по смисъла на чл. 49, ал. 3, т. 1 ЗВ) за водовземане от ГСК по цитираните две разрешителни възлизат общо на 12.8 м / сек, като водоползвателите по тези разрешителни осъществяват водовземане в края на ГСК.

Сочи се, че съгласно приета от съда тройна съдебно-техническа експертиза по адм. дело № 11853/2016 г. на Върховния административен съд, максималното количество, което може да бъде проведено до края на ГСК, без да се достигнат критични условия за експлоатация на канала, където се осъществява водовземането за ВЕЦ „Р. 2“ и ВЕЦ „П.“ (съгласно разрешително № 003706/ 21.11.2005 г. и разрешително № 01440014/ 03.05.2010 г.) не може да надхвърля $12\text{ м}^3/\text{сек}$, т.е. по ГСК не могат да бъдат провеждани водни количества над $12\text{ м}^3/\text{сек}$, за да не се наруши нормалното

експлоатационно състояние на съоръжението.

В тази връзка, ако бъде удовлетворено искането на заявителя за издаване на разрешително за водовземане от началото на ГСК (т.е. непосредствено след ВЕЦ „Р. 1“), това ще доведе до засягане на придобити права по смисъла на чл. 49, ал. 3, т. 1 от ЗВ на тези водоползватели, които осъществяват водовземане от ГСК (който е с дължина 12 820 м) след началото на канала. Ограничената пропускателна способност на ГСК не позволява по него да се подават повече от 12 м³/сек, а придобитите права по издадени и действащи разрешителни за водовземане от ГСК надхвърлят 12 м³/сек. Посочва се, че съгласно чл. 68, т. 1 и т. 3а, във връзка с чл. 49, ал. 3, т. 1 от ЗВ, компетентният орган по чл. 52, ал. 1 от ЗВ следва да откаже издаване на разрешително, когато с това се засягат придобити права по чл. 49, ал. 3, т. 1 от ЗВ, какъвто е настоящият случай.

Придобитите права, съгласно разрешителни №№ 003706/21.11.2005 г., 01440014/03.05.2010 г. с място на водовземане при водохващането на [фирма] за дюкер „Р.“ (четвърти участък на ГСК) са в размер на 12.8 м³/сек в режим на работа извън напоителен режим (без водите за промишлено водоснабдяване на [населено място]), т.е. разходът по силовия канал по разрешителните надхвърля 12.0 м³/сек, което е над реалната му пропускателна способност и не е възможно да се разреши ново допълнително водовземане от канала. От представените координати за място на водовземане за рибарника на ЗП „М. А.“ е видно, че отклоняването на водата, ще се извършва преди водовземанията за ВЕЦ „П.“ и ВЕЦ „Р. 2“.

Посочва се, че представеното от заявителя становище с изх. №3509/7/ 30.01.2020 г. на директора на РИОСВ-В. Т. се отнася за водни количества в размер на 6626.10 м³/годишно, докато настоящото искане е за 776 600 м³/годишно, за което не е представен акт на компетентния орган по околната среда, но с оглед на това, че несъответствието не влияе на преценката по чл. 62, ал. 1 от ЗВ, на основание чл. 61, ал. 5 от ЗВ няма да се изисква отстраняването на установеното несъответствие.

При извършена преценка по чл. 62, ал. 1 от ЗВ се установява, че не е възможно задоволяване на искането на заявителя - земеделски производител, тъй като ще бъдат нарушени придобити права, поради липса на техническа възможност за доставка на вода над 12 м³/сек посредством ГСК след язовир „А. С.“.

Посочва се също, че при служебно изискана информация, съгласно чл. 60, ал. 13, т. 4 от ЗВ е установено, че заявителят има неплатени изискуеми задължения за местни данъци и такси към Столична община, което на основание чл. 68, т. 10, б. „а“ от ЗВ също е основание за отказ за издаване на разрешително.

В заключение се сочи, че искането на М. А. -земеделски производител за издаване на разрешително за водовземане с цел водоснабдяване за аквакултури не може да бъде удовлетворено, поради липса на техническа възможност за доставка на допълнителни водни количества в ГСК, което е необходимо, за да не се стига до нарушаване на придобитите права на другите водоползватели, съгласно чл. 49, ал. 3, т. 1 от ЗВ, както и поради установени задължения към Столична община.

От правна страна:

Съдът намира, че процесното решение № 126/24.07.2020 г. на зам. министъра на околната среда и водите, в което е обективизиран отказ за издаване на разрешително за водовземане от повърхностен воден обект - язовир „А. С.“ с цел водоснабдяване за аквакултури на М. А. - земеделски производител, е издадено при съществено

противоречие с адм. – производствените правила. От адм. орган не е извършено дължимото по чл. 35 от АПК разследване на спорните факти и обстоятелства и съответно мотивиране на адм. акт при точното им изясняване, като актът се явява издаден при реална липса на мотиви. По делото на първо място, е кредитирана единствено тройна СТЕ по адм. дело № 11853/2016 г. на Върховния административен съд /л. 48-50 от д./, според която максималното количество, което може да бъде проведено до края на ГСК, без да се достигнат критични условия за експлоатация на канала, където се осъществява водовземането за ВЕЦ „Р. 2" и ВЕЦ „П." (съгласно разрешително № 003706/ 21.11.2005 г. и разрешително № 01440014/ 03.05.2010 г.) не може да надхвърля 12 м³/ сек, като по ГСК не могат да бъдат провеждани водни количества над 12 м³/ сек, за да не се наруши нормалното експлоатационно състояние на съоръжението. Тази СТЕ не е изготвена за нуждите на адм. производство, а за адм. дело пред ВАС, поради което не може да бъде преценена безкритично и без да се преценяват останалите доказателства, приети по преписката. Същата може да бъде ценена единствено като писмен документ, имащ отношение към спора, но не и като категорично експертно становище по конкретния казус. Нещо повече, видно от датата на депозирането ѝ – 07.09.2018 г., тя касае период близо 2 години преди подаване на заявлението по настоящата преписка – 31.03.2020 г., поради което е напълно възможно да са налице нови обстоятелства, свързани с хидро-техническото съоръжение, които да променят изводите на съответните вещи лица. По делото са налице представени от заявителя писмени документи, които предполагат други технически решения и възможност за предоставяне на определени водни ресурси за посочените нужди. Така например адм. орган посочва становище с изх. № 3509/7/ 30.01.2020 г. на директора на РИОСВ-В. Т., което се отнасяло за водни количества в размер на 6626.10 м³/ годишно, докато настоящото искане било за 776 600 м³/ годишно, за което не е представен акт на компетентния орган по околната среда. Не се обсъжда възможност за предоставяне на водни количества в по-нисък обем от поискания.

На следващо място, адм. орган посочва, че с писмо, вх. № ПВ-26/15.06.2020 г. на МОСВ, заявителят представя писмо, изх. № 90-В-954/ 12.06.2020 г. на [фирма], предприятие „Язовири и каскади", съгласно което необходимите за рибарника количества в размер на 0.025 м³/сек могат да бъдат отклонявани към рибарника от ГСК след ВЕЦ „Р. 1" само в случаите, в които по него се провеждат води за електропроизводство, напояване и промишлено водоснабдяване в изпълнение на месечните графици по чл. 53 от ЗВ за ползване на водите от комплексните и значими язовири по Приложение № 1 от ЗВ, издавани от министъра на околната среда и водите. Този писмен документ от [фирма], въобще не се обсъжда самостоятелно и във връзка с останалите писмени доказателства, въпреки посочената техническа възможност при определени условия да се осигури определен обем на водовземане. Това писмо е много по-късна дата от посочената по-горе тройна СТЕ, кредитирана безкритично от адм. орган. Въпреки това липсва каквото и да било произнасяне по посочените писмени доказателства, адм орган достига до извода, че, ако бъде удовлетворено искането на заявителя за издаване на разрешително за водовземане от началото на ГСК (т.е. непосредствено след ВЕЦ „Р. 1"), това ще доведе до засягане на придобити права по смисъла на чл. 49, ал. 3, т. 1 от ЗВ на тези водоползватели, които осъществяват водовземане от ГСК (който е с дължина 12 820 м) след началото на канала. Този извод се явява необоснован и не се възприема от съда. За изясняване на

спора, адм. орган е следвало да назначи в рамките на адм. производство СТЕ от съответно вещо лице/а, която да изясни по категоричен начин техническите възможности за предоставяне на водни обечи на заявителя и при невъзможност да се предоставят в пълен обем, то да се предоставят в редуциран такъв.

Това съществено нарушение на адм.-производствените права е препятствало реализирането в пълен обем на правата на заявителя и респ. изпълнение на предвидените по закон изисквания за издаване на исканото разрешително.

Що се отнася до второто съображение на адм. орган, то видно и от представените по делото доказателства, жалбоподателят има неустановени по размер задължения единствено към СО. В нарушение на императивната разпоредба на чл. 61, ал. 3 от ЗВ, адм. орган не е уведомил заявител за установените несъответствия и за правото в двумесечен срок да отстрани същите. По този начин е препятствал правно-регламентираната възможност за изпълнение на изискванията на закона и за заплащане на дължимите задължения или за разсрочването им, което е напълно допустимо и достатъчно от гледна точка на фиска. Изложените нарушения на производствените правила от адм. орган налага отмяна на процесното решение и връщането на делото като адм. преписка за ново произнасяне, при изпълнение на законовата процедура, вкл. разпоредбата на чл. 61, ал. 3 от ЗВ, като след изтичане на предвидения двумесечен срок следва да се прецени изпълнение на законовите изисквания за издаване на разрешително по реда на чл. 44 от ЗВ.

По делото са представени и коригирани инв. проекти, които следва да се преценят от адм. орган при новото разглеждане на адм. преписка.

Предвид установените факти от значение за спора, следва извод, че са налице основанията на чл. 146 АПК за отмяна на оспореното решение - актът е издаден при допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, които са довели и до противоречие с материалноправните разпоредби, поради което следва да бъде отменен, а делото върнато като адм. преписка за ново произнасяне, при изпълнение на дадените задължителни указания по прилагане на закона.

При изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, при своевременно направено искане от проц. представител на жалбоподателя за присъждане на разноски, съдът дължи произнасяне в тази посока като ги присъди в редуциран размер, предвид наличието на възражение за прекомерност и съгласно списъка, а именно: в размер на 600 лева за адв. хонорар /с оглед извършената работа, проведени 2 с.з. и относително средната сложност на правния спор/ и 10 лева д.т., общо 610 лева. Мотивиран от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалба на М. Г. А., в качеството си на земеделски производител, ЕИК [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк] „А“, ет. 2, ап. 6, чрез адв. Ц. С. – В., против решение № 126/24.07.2020 г. на зам. министъра на околната среда и водите, в което е

обективиран отказ за издаване на разрешително за водовземане от повърхностен воден обект - язовир „А. С." с цел водоснабдяване за аквакултури на М. А. - земеделски производител

като

ВРЪЩА делото като адм. преписка на адм. орган за ново произнасяне при съобразяване със задължителните указания за приложение на закона;

ОСЪЖДА Министерство на околната среда и водите да заплати на М. Г. А., в качеството му на земеделски производител, ЕИК [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк] „А", ет. 2, ап. 6, сума в размер на 610 /шестстотин и десет/ лева, разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: